



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quàm Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquàm utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 8. De zelo animarum in administratione Sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

§. 8.

*De zelo animarum in administratione
Sacramentorum.*

303. **P**ER Sacramenta, ait Concilium Tridentinum sess. 7. in proœmio, omnis vera iustitia vel incipit, vel cœpta augetur, vel amissa reparatur. Hæc enim instituta sunt, tanquam remedia, atq; Evangelici Samaritani medicamenta, ad animarum sanitatem vel recuperandam, vel tuendam: quia virtutem, quæ ex passione Christi manat, hoc est, gratiam, quam ille nobis in arâ crucis meruit, per Sacramenta quasi per alveum quendam in nos ipsos derivare oportet: aliter verò nemini ulla salutis spes reliqua esse poterit; Uti dicitur in Catechismo Romano de Sacrament. in genere. Undè inter reliqua media, quibus animarum salus & profectus procuratur, non ultimum locum tenet Sacramentorum administratio; imò in Ecclesiâ Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilq; excellentius aut magis divinum habetur, quam Sacramenta ad humani generis salutem à Christo Domino instituta; ut inquit Paulus Papa V. in Rituali Romano de administr. Sacram. in genere, qui etiam accuratè & nervosè tradit, quâ ratione & modo quodlibet Sacramentorum cum ædificatione & fructu administrari possit ac debeat.

Porro solet Animarum zelus circa Sacramentorum dispensationem se exerere in sequentibus: primò quia in Ministro maximè Sacramenti

menti Pœnitentiæ requiritur *maxima scientia*; ut inquit Idem Pontifex; quâ recte *judicare queat, discernens inter lepram & lepram, & tanquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, & apta cuiusq; remedia applicare sciat*: Hinc is, qui statum vitæ mixtæ amplexus est, tempore illo, quod inter professionem & sacerdotii susceptionem mediat, toto conatu & omnibus viribus in hoc incumbit, ut per assiduum studium Theologiæ maximam hanc scientiam ad Sacramenti Pœnitentiæ administrationem adeo necessariam acquirat. Nam post adeptum Sacerdotium, quando actualiter quis in officio confessarii est constitutus, velle modo studere & laborare pro notitia Theologicâ comparandâ, nimis temerarium est, & plurium gravissimorum errorum periculo expositum. Unde Tridentinum *sess. 23. de Reform. c. 14.* requirit, ut presbyterandi sive ad Sacerdotium promovendi, *diligenti examini precedente ad administranda Sacramenta idonei comprobentur*. Nec minus à confessario exigipotest; cum etiam à chirurgis & Medicis corporum, antequam ad praxin admittantur, prævio examine rigorofo requiratur scientia officio suo congrua & sufficiens. Quanquam & post susceptum officium tam confessarius, & medicus Animarum quam corporum non debeat cessare à studiis & lectione librorum; ut notitia antecedenter acquisita non solum non deperdatur rursùm, sed insuper au-

geatur.

ment

geatur : quia communis sententia est , vix à confessario totâ vitâ suâ comparari posse tantam scientiam , quâ omnes omninò difficultates , in sacro Tribunali occurrentes dissolvere queat.

Secundò quia Sacramenta gratiam , quam continent , non ponentibus obicem conferunt ; ut inquit Tridentinum sess. 7. can. 6. Zelosus operarius & dispensator fidelis , omni , quâ potest , ratione suscipientes adjuvat , ut ea dignè & sine obice accipiant , atq; etiam ulterius laborat , ut cum majori præparatione & meliori dispositione accedentes uberiores gratiam percipiant. Propter quod juxta monitum Concilii Tridentini sess. 24. de reform. c. 7. Prius Sacramentorum vim & usum pro suscipientium captu explicat ; ut fidelis populus majori cum reverentia atq; animi devotione accedat. Sub ipsâ verò actuali perceptione Sacramenti Pœnitentiæ ad vehementem animi de peccatis dolorem & perfectam contritionem excitandam verbis convenientibus pœnitentes adjuvat , & inducit.

Tertiò zelus animarum efficit , ut nullum laborem , molestiam , difficultatem , quæ frequenter in dispensatione Sacramentorum , maximè pœnitentiæ occurrit , & in excipiendis rudium confessionibus toleranda est , horreamus & declinemus ; imò nec ipsius vitæ discrimen adire fugiamus , si ita necessitas acquirat ; quomodò tempore pestis & contagiosæ luis requirit. Qui zeli effectus maximè se prodidit in S. Carolo Borromeo Mediolanensi Archiepiscopo , & Cardi-

Xx

nali

nali, qui grassante in civitate Mediolanensi pesti-
ferâ lue, infectis & ad mortem properantibus
non solum necessaria Sacramenta Pœnitentiæ
& Eucharistiæ, verum etiam Uncionem Ex-
tremam suis manibus administravit; uti habe-
tur in ejus vitâ.

Quintò zelus Animarum efficit, ut in di-
spensatione Sacramentorum, maximè autem in
audiendis confessionibus, nullum discrimen aut
differentiam faciamus; nullam personarum ac-
ceptionem aut respectum habeamus; sed sicut
Sacramenta pro omnibus tam pauperibus &
infirmis, quàm divitibus & summis à Christo
sunt instituta, ita ut omnibus ea petentibus in-
differenter administremus. *Omnes anima
meæ sunt; inquit Deus Ezechielis 18. ut ani-
ma, patris, ita & anima filii mea est.* Nec apud
Deum pretiosior est anima viri Nobilis, quàm
Rustici aut opilionis. Undè S. Jacobus c. 2.
*Nolite in personarum acceptione habere fidem
Domini Nostri Jesu Christi. Nonnè Deus pau-
peres elegit in hoc mundo?*

§. 9.

*De zelo animarum Ordini Canonico Præ-
monstratensi proprio & peculiari.*

304. **S**acer Ordo Canonicus Præmonstraten-
lis non tantum functiones vitæ Activæ
obit, sicut alii Clerici Regulares; sed insuper
curam animarum exercet, & parochias admi-
nistrat